

РЕШЕНИЕ

№ 5988

гр. София, 04.10.2013 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 38 състав,
в публично заседание на 25.09.2013 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Татяна Жилова

при участието на секретаря Цонка Вретенарова, като разгледа дело номер **10339** по описа за **2012** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145-178 от Административно-процесуалния кодекс във връзка със Закона за кадастъра и имотния регистър /ЗКИР/.
Образувано е по жалба на Н. Т. Ж. от [населено място] срещу заповед № РД-18-24 от 02.03.2012г. на изпълнителния директор на Агенцията по геодезия, картография и кадастър /АГКК/, в частта, с която са одобрени кадастралната карта и кадастралните регистри за имоти с идентификатори 55419.6706.2120 и 55419.6706.767.

Жалбоподателят твърди, че е собственик на дворно място с площ от 1200 кв.м., представляващо парцел VIII, отреден за имот 14 в кв.46 по регулационния план на [населено място] от 1909г., който имот не е бил нанесен в кадастралния план на местността, а впоследствие и в кадастралната карта. Твърди, че имотът му попада в имот с идентификатори 55419.6706.2120, записан на наследниците на К., и в имот 55419.6706.767, записан като общинска собственост. Моли в тази част кадастралната карта и кадастралният регистър да бъдат отменени.

Ответникът – изпълнителният директор на АГКК, чрез процесуалния си представител юрисконсулт К. оспорва жалбата.

Заинтересованите страни Е. К. К., наследниците на В. А. К. и наследниците на Г. А. К., вписани в кадастралния регистър като собственици на имот 55419.6706.2120, не изразяват становище по жалбата.

Заинтересованата страна Столична община, вписана като собственик на имот 55419.6706.767, не изразява становище по жалбата.

Съдът, след преценка на събраните по делото доказателства и становищата на страните, прие за установено следното:

Жалбата е процесуално допустима. Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

От приложената към делото административна преписка и събраните доказателства от фактическа страна се установява следното:

Жалбоподателят представя следните писмени доказателства: Крепостен акт №1210 от 19.07.1910г. и записка №657 н том VII от 18.11.1913г.; Удостоверение за наследници на Надежда Х. Б.; Удостоверение за отказ на Б. Х. Б. от наследството на Надежда Х. Б.; Саморъчно завещание от Ж. Х. Ж. в полза на жалбоподателя. С представените доказателства жалбоподателят се легитимира като собственик на нива от 1,2 дка в землището на [населено място], местност Б., при съседни: Х. Б., Е. К., братя А., Б. Г. и път.

Представена е Комбинирана скица за идентичност на УПИ №II-2120 кв.36 м."Зона за отдих – П.", издадена от Г.-С., на която е показан УПИ №VIII-14 кв.46 с площ 1296 кв.м. по регулационния план от 1909г. От представените доказателства не може да се установи идентичност на имота, описан в крепостния акт, с УПИ №VIII-14 кв.46 по плана от 1909г.

Със заповед №РД-16-4/19.02.2008г. на изпълнителния директор на АГКК е открито производството по създаване на кадастрална карта и кадастрални регистри за територията на район „П.“ Столична община. Проектът за кадастралната карта за землището на [населено място] е приет с протокол от 04.05.2010г. на Службата по геодезия, картография и кадастър- С. /СГКК/, която е обявена на заинтересованите лица по предвидения в чл. 46, ал. 1 от ЗКИР ред – чрез обнародване в Държавен вестник. По делото не са ангажирани доказателства, а и не се твърди, жалбоподателят да е направил възражение пред СГКК относно неговия имот. След изтичане на срока за възражения и писмени искания изпълнителният директор на АГКК на основание чл. 49, ал. 1 от ЗКИР е издал процесната заповед.

По делото е изслушано заключение на съдебно-техническа експертиза, изготвено от вещо лице геодезист. Заключение не е оспорено от страните и се цени от съда като обективно и компетентно. Действащият застроителен, регулационен и кадастрален план за местност „Зона за отдих-П.“, в която попадат процесните имоти, е одобрен със Заповед № РД-09-50-703А от 18.11.1999г. и Заповед № РД-09-50-38А от 12.02.2001г. на главния архитект на [населено място]. Имоти с идентификатори 55419.6706.2120 и 55419.6706.767 са нанесени в съответствие с имотните и регулационните граници по действащия план. Данните, вписани в кадастралния регистър, съответстват на наличните данни за собственост по разписния лист към актуалния кадастрален план на [населено място]. УПИ VIII-14 от кв.46 по регулационния план от 1909г. попада върху процесните имоти като засяга съществуващи сгради в имот 767, нанесени с идентификатор 55419.6706.767.1 и 767.6, както и малки части от имоти с идентификатори 763, 765 и 766.

При така установената фактическа обстановка съдът прави следните изводи:

Оспорената заповед е издадена от компетентния административен орган, в

съответствие с процедурните правила, с материалноправните разпоредби и с целта на закона.

Съгласно разпоредбите на чл.2 и чл.4 от ЗКИР кадастърът е съвкупност от основни данни за местоположението, границите и размерите на недвижимите имоти на територията на Република Б., като обхваща и данни относно правото на собственост и други вещни права върху недвижимите имоти. Местоположението и границите на имотите се нанасят в кадастралната карта, а данните за собственост и вещните права – в кадастралните регистри. Кадастърът се създава и поддържа в актуално състояние от АГКК.

Разпоредбата на чл.41 ал.1 от ЗКИР посочва източниците на кадастрални данни – на първо място това са карти, планове, регистри и друга документация, одобрени по реда на отменения Закон за единния кадастър на Н. република България, отменения Закон за териториално и селищно устройство, Закона за собствеността и ползуването на земеделските земи и Закона за възстановяване на собствеността върху горите и земите от горския фонд, на второ място – това са геодезически, фотограметрични и други измервания и изчисления. Законодателят е предвидил, че само тези източници отговарят по съдържание и точност на изискванията за създаване на кадастрална карта. В разглеждания случай кадастралната карта е одобрена въз основа на годни източници на кадастрални данни – действащият кадастрален и регулационен план за местността. Не се установява идентичност на описания в документите за собственост имот и УПИ №VIII-14 кв.46 по плана от 1909г., но дори и да се приеме, че са идентични, това няма решаващо значение, тъй като в актуалния кадастрален и регулационен план този имот не е нанесен.

Разпоредбата на чл.41 ал.2 от ЗКИР посочва източниците на данни за собствениците и носителите на други вещни права, както и за актовете, от които черпят правата си – на първо място това са регистрите към картите и плановете, след това - представените от страните актове за собственост и регистрите на общинската администрация. Установи се по делото, че към одобрения регулационен и кадастрален план съществуват разписни списъци, въз основа на които са вписани данните за собственост в кадастралния регистър. Кадастралният регистър за процесните имоти е одобрен в съответствие със закона.

Оспорената заповед е законосъобразна в обжалваната част и жалбата срещу нея следва да бъде отхвърлена.

Така мотивиран и на основание чл.172 ал.2 и чл.143 ал.1 от АПК Административен съд София-град, II отделение, 38-ми състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Н. Т. Ж. от [населено място] срещу заповед № РД-18-24 от 02.03.2012г. на изпълнителния директор на Агенцията по геодезия, картография и кадастър, в частта, с която са одобрени кадастралната карта и кадастралните регистри за имоти с идентификатори 55419.6706.2120 и 55419.6706.767.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховния административен съд, подадена чрез Административен съд София-град в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ: